

ad denne Bøi, og da det er erkjendt, at den enkelte Mand ikke bør lide Tab ved Foranstaltninger, som det Offentlige træffer, forekommer det mig, at der er Grund til at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, og ikke at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1. — Der er stillet et andet Ændringsforslag af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Jeg kunde gaa ind paa den første Del deraf, nemlig at nedsætte Betalingen fra 66 Ore til 33 Ore, idet det ikke er mig om at gjøre, om Kommunen kommer til at bære noget Mere eller noget Mindre, naar den blot bliver interesseret i Byrden. Det er nemlig ved dens Mænd, at Skaden for første Delen bliver foranlediget, idet Brandfogeden har den øverste Befaling, indtil Politimesteren kommer. Men jeg kan ikke gaa ind paa den anden Del af Forslaget, og jeg maa altsaa stemme imod det hele. Naar det ærede Medlem foreslaar, at hvor Erstatningen gaar over 33 Ore pr. Tønde Hartkorn, skal hele Byrden falde paa Amtspartitionsfonden, saa forekommer det mig, at det er uheldigt, thi saa kunde de Mænd, der regjere og besale paa Stedet, være noget ligegyldige ved den Skade, de gjøre; de kunde maaske sige som saa: Skaden er allerede gaaet saa høit op, at der ikke mere er nogen Anledning til at spare. De ere nemlig da ikke interesserede i Skaden, eller i alt Fald kun paa meget indirekte Maade, hvormod, naar Kommunen bærer Halvdelen, er der stadig Grund for de Kommanderende til at spare paa den Skade, de foraarstge, medens de foranstalte det Nødvendige, thi de ere selv interesserede deri. Jeg stemmer altsaa imod Ændringsforslagene, og maa anbefale at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Berntsen: Det er med en vis Ungstellighed, at jeg drifter mig til at tage Ordet i Anledning af det foreliggende Spørgsmaal, thi skjøndt det handler om Slutningsforanstaltninger og ikke om Brand, synes det dog mærkeligt, saa stærk en Tid det har tændt i Gemytterne. Der er sagt saa meget for og imod det foreliggende Spørgsmaal, at der vel egentlig ikke kan være noget Nytt at tilføie; men jeg tillod mig at begjære Ordet nærmest i Anledning af de Bemærkninger, vi have hørt af min ærede Landsmand, det ærede Medlem fra Kjørteminde (Corn. Petersen). De Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem, vare ikke blot varme og stærke, men ogsaa mærkelige. Det ærede Medlem brugte saa stærke Udtryk og saa varme Udtryk, at han sagde, at naar der blev gjort Tilbud om en saadan Lov, var det usforvarligt ikke at tage imod den. Han tilspøiede, at vi ikke kunde være bekendte at vise Modstand mod Loven, og han fandt i det Hele taget den Modstand, der var reist mod dette Lovforslag, usforvarligt og usforvarligt. Disse Udtryk, siger jeg,

ere mærkelige, netop fordi det ærede Medlem for 7 Aar siden udtalte det stik Modsatte i saa Henseende. I Samlingen 1867—68 var det samme Spørgsmaal til Forhandling, og da udtalte det ærede Medlem fra Kjørteminde sig i samme Anledning saaledes — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse de Ytringer, der saldt fra det ærede Medlem, for at Ingen skal tvivle om, at det er korrekt — „Det er saaledes eksempelvis blevet nævnt, at, naar det brænder en større Herregaard, hvor der ligger kostbare Haveanlæg omkring Gaarden, kan der ske store Ødelæggelser, som ikke ville koste saa Lidt, og det kan allersnarest tænkes, at Krav ville blive gjorte gjældende paa saadanne Steder. Jeg kan ikke finde det rigtig, at Kommunen skal betale for den Skade, der sker ved saadan Leilighed, hvor de ere forpligtede til at gjøre, hvad de kunne, for at faae Ilden slukket“. Og senere spøiede det ærede Medlem til, at han ikke kunde stemme for Loven, „skjøndt“, som han siger, „jeg nødig allerede ved anden Behandling vil stemme imod en Lov, der er kommen fra Regjeringen“. I Parenthes kan jeg tilføie, at det ærede Medlem sjældent stemmer mod Regjeringen. Det forekommer mig derfor mærkeligt, at det ærede Medlem efter saa saa Aars Forløb kan indtage det stik modsatte Standpunkt, rette Behovsforhold mod os, der ikke ønske Lovens Fremme, og sige, at dette er usforvarligt — og benytte andre lignende stærke Udtryk — at vi ikke ville modtage et Lovforslag, hvis Fremme han selv for et Par Aar siden har gjort Sit til at forhindre. Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg bemærke, at efter det Kjendsskab, jeg har til Landboerne — med det ærede Medlems Tilladelse henregner jeg mig ogsaa til Landboerne, skjøndt jeg er Skolelærer — skal jeg sige, at, for saa vidt jeg har forstaaet den Opfattelse, som Landboerne have af det foreliggende Lovforslag, tror jeg, at der er saave Saa, der ønske dette Lovforslags Fremme, thi, saaledes som det er blevet fremhævet, hoiler det paa saa urigtige Principer, som vel kunne tænkes, og tilmed forhindrer det netop, at der kan udvilles sig Assuranceelskaber til at betrygge Beboerne mod den Skade, her er omtalt. Jeg kan ikke indse rettere, end at, hvis der virkelig var Trang til Stede til at faae Erstatning for de Tilfælde, hvor der ved Brandvæsenets Slutningsforanstaltninger afdømmes Skade, vil der efterhaanden af sig selv udvilles sig Assuranceelskaber, ligesom det ogsaa har viist sig, at der kan opstaa Assuranceelskaber til Betynggelse mod Hælgskade. Skulde imidlertid det Ændringsforslag, som er stillet af de to ærede Medlemmer under Nr. 1, ikke blive vedtaget, — jeg vil dog meget tilraade dets Bedtagelse — vil jeg, da man jo helst vil tage det mindste af to Onder, eventuelt tilraade, at man stemmer for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Afsens (N. Andersen).